dat U niets kunt weigeren aan wie U liefheeft?" En Jezus: *"Wil je Mij de baas zijn? Het lijkt wel of je met Me wilt strijden, maar weet je dan niet dat ware liefde eenheid van wil inhoudt?"* En ik, steeds meer opgewonden, zei: "Zeker, verenigd met uw Wil in alles, maar niet hierin. Hier begint het leed van anderen. We zullen strijden als de oorlog afgelopen is, maar U zult niet winnen". En Jezus: *"Bravo, bravo, je wilt met Me strijden"*. En ik: "Het is beter met U te strijden dan met iemand anders, omdat U de enige goede bent, de heilige, de beminnenswaardige die zorgt voor zijn kinderen". En Jezus: *"Kom eens even mee – laten we eens kijken"*. En Ik: "Ik wil niet mee. U wilt me niets geven – waarom zou ik komen?" Maar toen gingen we toch. Wie kan het kwaad verwoorden dat te zien was en Jezus' reden om ons bijna te willen vernietigen! Er zijn zoveel redenen dat ik niet weet waar te beginnen; daarom houd ik hier op.

deel 10 – 12 oktober 1911

Hij spreekt over kastijdingen.

Hij bleef zich maar nauwelijks tonen, maar zo bezig om mijn wil naar zich toe te trekken dat ik bijna voelde dat ik de kastijdingen wilde. Wat een pijn! Het leek of Hij me een beetje liet lijden met de woorden: *"Het zal ernstig worden. Dit beetje lijden van jou dient om je tevreden te stellen en om mijn woord te houden tegenover jou om voor een deel te sparen"*. En ik: "Dank U, oh Jezus. Maar ik ben niet tevreden. Ik hoop dat ik U kan overtuigen en U kan kalmeren, omdat uit het nieuws over de oorlog blijkt dat Italië aan de winnende hand is – Omdat Italië aan 't winnen is, zal het nooit zo ver komen dat de vreemdelingen Italië binnenvallen". En Jezus: *"Ach, mijn dochter, wat bedriegen ze zichzelf! Ik zal de eerste triomfen toestaan om hen te verblinden en dan zal de vijand hun nederlaag beramen. Dit is nog niets. De triomfen waarover zij spreken zijn zonder gevechten en daarom niet definitief"*. En ik: "Ach, Ik heb het begrepen Jezus. Houd me tevreden – kalmeer". En Hij: *"Ach, mijn dochter, mijn dochter!"*

deel 10 – 14 oktober 1911

Het gaat altijd over de liefde. Hoe weinigen laten hun leven volkomen opgaan in liefde.

Mijn altijd beminnelijke leven toonde zich en wilde binnenin mij in slaap vallen en ik leidde Hem af met de woorden: "Jezus, wat doet U. Dit is geen tijd om te slapen. De tijden zijn droevig en waakzaamheid is geboden. Wat gebeurt er? Wilt U iets ernstig laten gebeuren vandaag? En Jezus: *"Laat Me slapen want Ik heb er behoefte aan en jij, rust samen met Mij"*. En Ik: "Nee Heer, U lijdt heel erg en hebt rust nodig – ik

niet". En Hij: *"Dan slaap Ik en jij waakt over de wereld – je zult zien of je dat kunt"*. En ik: "Uit mezelf zal ik dat zeker niet kunnen, maar samen met U wel. Bovendien, is liefde niet meer voor U dan rust? Ik wil U zo graag liefhebben, maar met uw eigen liefde om U de liefde van allen te kunnen geven. Met liefde zal ik iedere pijn van U verzachten, ik zal U alle verdriet laten vergeten. Ik zal alles goedmaken wat de schepselen U aandeden. Is het niet waar, oh Jezus?" En Hij: *"Wat je zegt is echt waar, maar liefde is ook juist. Oh, hoe weinigen laten hun leven volkomen opgaan in liefde. Ik raad hun leven volkomen opgaan in liefde. Ik raad je aan, mijn dochter, maak aan wie je maar kunt bekend dat alles draait om de liefde – de noodzaak van de liefde – en dat alles wat geen liefde is, zelfs als het heilige dingen zijn, hen achteruit zal laten gaan in plaats van vooruit. Moge jouw zending zijn het ware leven van liefde te leren, waarin alles wat mooi is in schepselen aanwezig is was het mooiste is dat zij Me kunnen geven"*. En ik: "Hoe veel zal het kosten om hen dit te doen begrijpen. Voor sommigen lijkt het vreemd dat alles bestaat uit liefde en dat de liefde door lief te hebben de verplichting op zich neemt, hen gelijk te maken aan U, die heel en al liefde zijt. Maar hoe dan ook, ik wil doen wat ik kan".

Toen zag ik hoe Jezus zich terug wou trekken en ik zei: "Laat me niet alleen. Nu we over liefde praten wilt U weggaan? Hoe bestaat 't? U houdt zo van de liefde". Maar even daarna verdween Hij.

Ik voeg hier aan toe dat ik op de elfde tegen Jezus had gezegd: "Of U zult mij aan het kruis houden, of ik houd U aan het kruis". En terwijl Jezus zich liet zien terwijl Hij een effen zwarte doodskist op zijn schouder droeg waardoor Hij diep gebogen ging onder die doodskist, zei Hij: *"Deze doodskist is Italië Ik kan die niet langer dragen – Ik raak er onder verpletterd"*. En het leek, toen Hij omhoog kwam, of de doodskist in beweging kwam en in Italië ontstond een vreselijke beving".

deel 10 – 15 oktober 1911

Zij smeekt Jezus iedereen van liefde in vuur en vlam te zetten.

Vanmorgen toonde de gezegende Jezus zich brandend van liefde. De adem die uit zijn mond kwam was een en al vlam zodat het leek of het voldoende was om iedereen te ontsteken in liefde als zij dat wilden. Dus zei ik Hem: "Jezus, mijn liefde, hoe vurig is uw adem! Steek iedereen aan, geef liefde aan iedereen, vooral degenen die het verlangen". En Hij: *"Steek al degenen aan die jou benaderen"*. En ik: "Hoe kan ik hen doen ontvlammen als ik zelf niet in brand sta". Op dat ogenblik leek het of Hij wilde spreken over kastijdingen en ik zei: "U wilt echt ongepast zijn. Nu niet hè – daar zullen we later over denken. Toen kwam het me voor dat de heiligen mijn Jezus smeekten om toestemming mij met hen mee naar de Hemel te nemen. Kijk eens Jezus hoe goed de heiligen zijn dat zij me met zich mee willen nemen. U doet dat niet – niet

dat U niet goed zijt, maar U doet me geen goed omdat U me niet meeneemt. Hoe wreed is iedereen. Er bestaat geen grotere wreedheid dan dit – mij vast willen houden op de aarde". Jezus trok zich terug en liet me zo afschuwelijk achter.

deel 10 – 16 oktober 1911

Meer dreiging dat Italië wordt binnen gevallen door vreemdelingen. Luisa kwaad op Jezus.

Vanmorgen dreigde mijn altijd lieflijke Jezus dat Italië zou worden binnen gevallen door vreemd volk en omdat ik kwaad op Hem werd, zei ik: "U wilt werkelijk onbeschaamd zijn! U zegt dat U van me houdt en U wilt me in niets tevreden stellen. Bravo, Jezus – is dit de liefde die U voor me heeft?" En Jezus: *"Om je te tonen dat Ik van je houd, uit liefde voor jou, zal Ik je omgeving sparen. Ben je nu gelukkig?"* En ik, luid roepend: "Nee Heer, dit kunt U niet doen?" En Jezus: *"Wat is er? Ben je kwaad aan 't worden?"* En ik: "Ja, vandaag word ik kwaad op U". En Hij verdween. Maar ik hoop dat Hij zal kalmeren. Toen leek Hij me zo stevig aan zich te binden om te zorgen dat ik zijn Wil zou doen.

deel 10 – 17 oktober 1911

Jezus geeft voorkeur aan de liefde van de pelgrimziel boven die van de heiligen.

Het leek of mijn liefste Jezus een beetje langer kwam dan gewoonlijk. Hij leek de doornenkroon te dragen en ik nam die van Hem af en duwde die diep in mijn hoofd. Maar even later zag ik, toen ik naar Hem keek dat Hij weer met doornen was gekroond. En Jezus: *"Kijk, mijn dochter, hoe ze Mij beledigen: Jij nam er één van Mij af en zij hebben er nog een gevlochten. Zij laten Me nooit vrij – zij vlechten voortdurend doornenkronen". En ik nam die weer van Hem weg en Jezus kwam, tevreden, dicht bij mijn mond en goot er een beetje zeer zoete likeur in".* En ik: "Jezus, wat doet U nu? U bent vol bitterheid en U giet zoetheid in mij? Dit is niet passend". En Jezus: *"Laat Mij doen – jij hebt ook opmontering nodig. Nog sterker, Ik wil dat je wat rust, binnen in mijn hart".* Oh, hoe aangenaam was dat! Toen haalde Hij me er uit en ik zei: "Waarom haalde U me eruit? Ik voelde me zo fijn in uw hart – hoe mooi was het!"

En Jezus: *"Als Ik je eruit haal, geniet iedereen van je, en je kunt de verdediging van je broeders op je nemen, je kunt voor hen pleiten, je kunt hen ontzien, zo dat de heiligen zeggen dat ik jou meer tevreden stel dan hen en dat Ik meer geniet van jouw liefde dan van de hunne.*
En Ik zeg hun dat Ik dit doe met liefde en rechtvaardigheid, omdat Ik met jou mijn

pijnen kan delen, maar niet met hen. Omdat je een pelgrimziel bent, kun jij de pijnen van de anderen en die van Mij op je nemen en hierdoor heb je de kracht om Mij te ontwapenen – tenzij Ik dat niet wil zoals gisteravond, toen Ik je armen zo stevig vastbond dat je niet tegen mijn Wil in kon gaan. Maar zij hebben deze wapens niet meer ter beschikking zodat Ik, als Ik moet kastijden, Mezelf voor jou verberg omdat je niet met iets aan kunt komen – maar voor hen verberg Ik Me niet". En ik: "Zeker, zeker oh Jezus, U moet wel meer tevreden zijn met mijn liefde dan met die van hen, omdat hun liefde die van de heiligen is – zij zien U, zij verheugen zich onophoudelijk in U en zij zijn opgenomen binnenin uw allerheiligste en goddelijk Wil. Zij zijn volkomen opgegaan in U. Hoe groots kan hun liefde wel niet zijn omdat zij voortdurend leven ontvangen van U... Maar ik, sukkelaartje – U te missen alleen al doet me voortdurend sterven". En Jezus: *"Arme dochter van Me, je hebt gelijk".*

deel 10 – 18 oktober 1911

Jezus speelt met de ziel.

Vanmorgen liet mijn liefste Jezus zich slechts even zien terwijl Hij zijn vinger in mijn mond deed bijna met het verlangen dat ik mijn stem zou verheffen om met Hem te spreken en Hij zei: *"Zing een wiegeliedje van liefde voor Mij. Ik wil een beetje afstand nemen van wat schepselen met Me doen. Spreek Me van liefde – monter Me op".*

En ik: "Doet U het eerst want ik wil van U leren hoe het moet". En Jezus sprak me veel over de liefde en vervolgde: *"Zullen we spelen".* En ik: "Ja" En Hij leek een pijl uit zijn hart te nemen en wierp die naar het mijne. Ik voelde me sterven van pijn en kronkelde ineen van liefde. En Jezus: *"Ik heb het gedaan. Nu jij".* En ik: "Ik weet niet wat ik U moet zenden. Om het voor U te doen moet ik het uwe gebruiken. En dus nam ik de pijl en ik wierp die in zijn hart en Jezus werd verwond en Hij viel in zwijm en ik ondersteunde Hem in mijn armen". Maar wie kan al de nonsens verwoorden?

Welnu, op het hoogtepunt verdween Hij zelfs zonder me te helpen om te draaien. Het leek of een engel me wilde helpen en ik zei: "Nee, ik wil Jezus. Mijn engel, roep Hem, roep Hem, anders wil ik hier blijven". En ik riep luid: "Kom, kom, oh Jezus". En het leek of Jezus kwam – Ik had gewonnen. Bravo, Jezus. En terwijl Hij me hielp om te draaien zei Hij: *"Je beledigt de engel".* En ik: "Dat is niet waar. Ik wil alles van U. Bovendien weet hij dat ik U boven alles moet liefhebben". Jezus glimlachte en verdween.

deel 10 – 19 oktober 1911

De liefde van de aarde stelt Jezus meer tevreden omdat de liefde van de Hemel zijn eigen liefde is, terwijl Hij die van de aarde wil winnen.

Vanmorgen wilde mijn altijd lieflijke Jezus ontsnappen, dus klemde ik Hem vast in mijn armen en omdat Jezus zich los wilde wrikken zei ik: "U onderwijst me. Eergisteren hield U me heel goed vast zodat ik geen vin kon verroeren en ik liet U begaan, zodat ik bij gelegenheid U met dezelfde munt zou kunnen terugbetalen. Nu bent U rustig – laat mij begaan. Ik wil U in uw oor fluisteren, te meer omdat ik niet wil roepen, daar het lijkt of U deze laatste dagen mij wil laten schreeuwen door te doen of U doof bent, door net te doen of U me niet verstaat en ik gedwongen word te herhalen en te roepen om mezelf verstaanbaar te maken. Ik weet 't niet, af en toe komt U met iets nieuws". En Jezus: *"Ik was doof geworden door de beledigingen van de schepselen en om wat afgeleid te worden en opgemonterd, wilde Ik jouw welluidende stem horen en dus deed Ik of Ik niet hoorde. Ach, je weet niet wat een echo van vervloekingen vanaf de aarde komen. De stemmen van liefde en lof overheersen deze verderfelijke echo en brengen een beetje verlichting".*

Intussen leek Mama er aan te komen en ik: "Oh Mama, Mama! Kom, oh Jezus, oh Mama. En Zij: *"Houd heel veel van Jezus. Houd Hem tevreden – liefde is zijn geluk".* En ik: "Het lijkt dat Hij op de een of andere manier tevreden is. Ik doe wat ik kan om Hem lief te hebben maar het lijkt me dat U Hem meer tevreden kunt stellen dan ik". En Zij: *"Mijn dochter, de liefde van de Hemel is zijn eigen liefde maar Hij wil de liefde van de aarde winnen. Van hieruit bekeken kun jij Hem daarom meer tevreden stellen door Hem te beminnen en veel meer door te lijden".* En ik: "Als U eens wist, oh Mama, wat Hij met me doet! Hij laat me alleen, Hij komt er toe mijn lijden te negeren om te kastijden. Luister wat Hij me eergisteren zei – dat Hij vreemd volk wilde toelaten in Italië. Wat een chaos zullen zij teweeg brengen? Hij wil werkelijk ongepaste dingen doen en om me tot overgave te brengen bond Hij me erg vast aan zijn Wil".

En Jezus: *"Ben je Me aan het beschuldigen?"* En ik: "Ik moet U zeker beschuldigen tegenover Mama, omdat Zij U aan mij toevertrouwt en Zij raadt me dan aan dat ik op moet letten dat U geen kastijdingen teweeg brengt en Ze zei me zelfs dat ik het moest wagen U te ontwapenen. Is het niet waar Mama". En Zij: *"Ja, het is waar en Ik wil dat je er mee door gaat omdat er ernstige kastijdingen zijn voorbereid. Houd daarom erg veel van Hem, want liefde zal Hem tenminste milder maken".* En ik: "Ik zal doen wat ik kan. Ik voel dat ik Hem alleen bemin, zó dat ik zonder U kan, maar zonder Jezus – nee. En U vindt dat zeker niet spijtig omdat U weet en verlangt dat ik Jezus het meest van al moet beminnen". En Mama leek tevreden.

deel 10 – 20 oktober 1911

Jezus weent en verlangt verlichting. Nieuwe bedreigingen voor Italië.

Mijn aanbiddelijke Jezus roept medelijden op. Hij weende heel, heel erg, zijn gelaat tegen het mijne en ik kon zijn tranen over mij voelen stromen. Toen ik Hem zag schreien schreide ik ook en zei: "Wat is er, oh Jezus, dat U schreit. Oh alstublieft, schrei niet. Ik smeek U – stort het in mij, laat me delen in uw bitterheid, maar schrei niet want ik voel dat ik sterf van verdriet. Arme Jezus, wat hebben ze U aangedaan? En ik liefkoosde Hem en kuste Hem om zijn schreien te bedaren.

En Jezus: *"Ach mijn dochter, je weet niet wat ze Me aandoen. Als je 't zou zien, zou je sterven van verdriet. En dan zeg jij dat ik de vreemdelingen niet moet laten komen. Maar door wat zij doen, ontlokken zij zelf deze geseling. Zij hebben van Mij de geseling van de oorlog opgeroepen, de vernietiging van steden. Daarom mijn dochter, geduld".*

En ik: "Als ik U zie wenen voel ik hoe mijn wapens zijn gebroken en ik ben niet in staat U te zeggen dat ik het niet doe. Ik zeg U alleen maar: Neem mij eerst omdat ik, als ik in de Hemel ben net zo zal denken als de hemelingen, maar als ik op aarde ben zal ik niet denken als de hemelingen en daarom voel ik dat ik niet kan weerstaan als ik dit alles zie". Het leek of het verdriet van Jezus en de noodzaak dat iemand Hem wat zou ontlasten zo groot was, dat Hij bijna de hele tijd bij me bleef en nu eens sprak ik Hem van liefde, dan weer gaf ik Hem eerherstel, dan weer bad ik met Hem of wilde ik zijn hoofd bezien om te kijken of Hij de doornenkroon droeg om die van Hem weg te nemen. En Jezus bleef. Het leek of Hij me alles maar liet doen. De zonden die begaan waren, waren zo talrijk dat Hij vermeed zich onder het volk te begeven. Toen schonk Hij een beetje zoete likeur in en zei: *"Jij hebt ook wat opmontering nodig".* Oh, hoe goed is Jezus!

deel 10 – 23 oktober 1911

We moeten zorgen dat onze harten één en al liefde zijn omdat Jezus binnenin onze harten gevoed wil worden.

Vanmorgen kwam mijn altijd lieflijke Jezus, maar wie kan zeggen hoe vol lijden Hij eruit zag. Het lijkt of Hij in zichzelf al de pijnen van de schepselen voelt en het zijn er zo veel dat Hij zoekt naar verfrissing en verlichting. Welnu, ik hield Hem in stilte bij me, sprak over mijn liefde als nonsens ter verfrissing, met kussen en liefkozingen en het leek of Hij wat opknapte en toen zei Hij: *"Mijn dochter, laat je hart heel en al liefde zijn. Laat er niets anders binnen komen, want Ik wil voedsel vanuit jouw hart en als Ik het niet vol liefde aantref is het voor Mij geen vreugdevol voedsel. Van je*

andere lichaamsdelen, kun je iets uitdelen, van je brein, je mond, je voeten, van al je zintuigen: van sommige aanbidding, andere eerherstel, sommige lofprijzing, dankzegging en wat dan ook. Maar van je hart wil Ik alleen liefde".

deel 10 – 26 oktober 1911

Hoe Jezus behoefte heeft zijn liefde uit te storten en Hij kan die alleen uitstorten in iemand die Hem liefheeft en één en al liefde is voor Hem.

Hij blijft zichzelf tonen, maar wil zich in mij verbergen om het kwaad van de schepselen niet te zien. Het kwam mij voor dat ik me buiten mezelf bevond, en ik zag eerbiedwaardige mannen die geheel ontsteld en met grote angst spraken over de oorlog. Toen liet de Koningin Moeder zich zien en ik zei: "Mijn prachtige Mama, wat gaat er gebeuren met die oorlog?" En Zij: *"Mijn dochter, bid. Oh wat een ellende! Bid, bid, mijn dochter".*

Ik was ontsteld en ik bad tot de goede Jezus maar het leek of Jezus geen aandacht aan mij wilde besteden. Nog sterker, het leek of Hij zelfs niet wilde dat ik hierover sprak. Het leek of Hij alleen verfrissing wilde – en alleen verfrissing door liefde. In plaats van bitterheid stort Hij lieflijkheid uit en als ik zeg: "U bent vol bitterheid en U stort lieflijkheid uit in mij" zegt Jezus: *"Mijn dochter, in iedereen kan Ik bitterheid uitstorten, maar liefde, lieflijkheid kan Ik alleen uitstorten in iemand die Mij bemint en één en al liefde is voor Mij. Weet je niet dat ook liefde noodzakelijk is voor Mij en dat Ik die meer nodig heb dan wat dan ook?"*

deel 10 – 2 november 1911

Jezus schenkt haar een hart van licht en zegt haar alles te doen door middel van dat hart.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus maar even en toen ik bij Hem klaagde dat Hij enkel in het voorbijgaan kwam en me geen tijd gaf om Hem iets te zeggen over de vele noden die er zijn – en daar komt nog bij dat Hij, als Hij komt, ofwel me zo vast tegen zich aandrukt, ofwel me zo opneemt in zijn Wil dat er geen enkele ruimte over blijft om te kunnen pleiten voor zijn schepselen – zei Jezus: *"Mijn dochter, je wilt altijd maar weten. Ik zeg je: Alles zal zwaar zijn – buitengewoon ernstig en dat is de reden. En als Ik je meer nabij kom, zou je Me vasthouden en aankomen met iets van jou. Je moet eerder geduld hebben en laat Me je nu vastbinden".*

Toen nam Hij een hart van licht en plantte het in mijn binnenste en vervolgde: *"Je zult liefhebben, spreken, denken, eerherstel brengen – je zult alles doen met dit hart".*

deel 10 – 18 november 1911

Waaruit ware kruisiging bestaat. De uitwendige kruisiging duurde maar drie uur, maar de kruisiging van alle deeltjes van zijn Wezen en de kruisiging van zijn menselijke wil in de Wil van de Vader duurde zijn hele leven.

Toen ik klaagde bij Jezus omdat ik Hem zo miste, vooral in deze dagen, en omdat Hij me niets meer liet zien, zei de gezegende Jezus: *"Mijn dochter, Ik ben hier in je hart en als Ik je niets meer laat zien, is dat omdat Ik de wereld aan haar lot heb overgelaten en omdat Ik mijn handen van haar heb afgetrokken, heb Ik ook jou verlaten, maar Ik ben altijd op jou gericht en luister naar wat je wilt. Heb je Me misschien iets gevraagd? Heb je mijn lessen nodig gehad en heb Ik geen aandacht aan je besteed? Integendeel, Ik help je zoveel dat je nergens behoefte aan hebt! Je enige behoefte is mijn Wil en dat de vervulling van de liefde in jou voltooid wordt. Mijn Wil is als de lente en hoe meer de ziel binnendringt in mijn Wil, des te meer zet deze lente van mijn Wil door en de ziel neemt meer deel aan al mijn goede gaven. Welnu, in deze periode van je leven wil Ik dat je gericht bent op de volmaakte vervulling van jezelf in de liefde".* En ik: "Maar zoete Lieve van mij, ik ben bezorgd over mijn huidige toestand. Mijn liefde, wat een verandering! En U weet het – ook het lijden heeft me verlaten. Het lijkt of het bang is om naar me toe te komen. Is dat niet een treurig teken?"

En Jezus: *"Wat je zegt is onjuist, mijn dochter. Als Ik je niet vast houd, zou je opstaan. Wat is de bedoeling dat je uit jezelf niet in beweging kunt komen? Dat je anderen nodig hebt? Is dat niet een teken dat Ik je vasthoud? Nadat Ik je bevrijd heb van de banden van mijn aanwezigheid, gebruikt mijn liefde verschillende middelen om je met Mij verbonden te houden. Je moet weten dat ware kruisiging niet bestaat in de kruisiging van handen en voeten, maar in alle deeltjes van ziel en lichaam. Daarom houd Ik je nu meer op het kruis dan eerst. Hoe lang duurde de uitwendige kruisiging van mijn handen en voeten? Slechts drie uur. Maar de kruisiging van alle deeltjes van mijn Wezen en de kruisiging van mijn Wil op de Wil van de Vader duurde mijn leven lang. Wil je Mij ook hierin navolgen? Ach, als Ik je werkelijk zou willen losmaken, zou je je goed voelen alsof je nog geen dag in bed had gelegen. Ik beloof je echter dat Ik spoedig terug zal komen".*

deel 10 – 14 december 1911

Het woord van Jezus is de zon. Het voedt het brein en verzadigt het hart met liefde.

Mijn zeer bittere dagen duren voort, hoewel ik berust in de Wil van God. Mijn altijd lieflijke Jezus is wanneer Hij zich laat zien altijd gekweld en zwijgzaam. Het lijkt of Hij in niets nog aandacht aan mij wil besteden. Vanmorgen, toen Hij kwam, deed Hij twee oorbellen in mijn oren – zo stralend dat het twee zonnen leken. Toen zei Hij: *"Mijn geliefde dochter, voor wie met heel zijn aandacht naar Mij wil luisteren, is mijn woord als de zon, wat niet alleen vreugdevol is om naar te luisteren, maar het is voedsel voor het brein en verzadigt het hart met Mij en mijn liefde. Ach, zij willen niet begrijpen dat het mijn bedoeling is dat al je aandacht gericht is op mijn binnenste, zonder ergens anders aandacht aan te besteden. Kijk eens naar (wijzend op iemand) hoe ze alles in de gaten houdt – zij geeft aandacht aan alles, zij wordt door alles geraakt tot aan de buitensporigheden toe – zelfs heilige dingen. Dit is enkel buiten Mij om leven en wie buiten Mij om leeft heeft noodzakelijk een hoge dunk van zichzelf. Zij denkt dat ze Me eer betoont maar het tegendeel is waar".*

deel 10 – 21 december 1911

De Goddelijke Wil is de Zon en wie leeft in de Goddelijke Wil wordt Zon.

In mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus even. Hij ging recht voor me staan en bekeek me van top tot teen. Die blik drong in me door van binnen en van buiten en ik werd één en al licht en hoe meer Hij naar me keek, des te meer straalde ik en doorheen dit licht keek Hij naar de hele wereld. Toen keek Hij me doordringend aan en zei: *"Mijn dochter, mijn Wil is Zon en wie in mijn Willen leeft wordt Zon en alleen doorheen deze Zon kijk Ik naar de wereld en stort genaden en weldaden voor het heil van allen. Als deze Zon van mijn Wil er niet in een paar zielen was, zou de aarde Me vreemd worden en Ik zou het contact tussen aarde en Hemel verbreken. Dus de ziel die mijn Wil perfect doet is als een zon in de wereld, met dit verschil dat de aardse zon heilzaam is, licht geeft en materieel voordeel, terwijl de Zon van mijn Wil zowel spiritueel als tijdelijke genade instort en licht geeft aan de zielen. Mijn dochter, bemin mijn Wil het allermeest. Moge mijn Wil jouw leven zijn, jouw alles, zelfs in de heiligste dingen en zelfs als je Me moet ontberen. Je zult Me toch niet het verdriet aan doen je te verwijderen van mijn Wil, zelfs niet voor even, hè?"*
Ik bleef verrukt achter en Hij verdween. En ik dacht bij mezelf: "Wat betekenen deze woorden van Jezus? Oh, misschien wil Hij iets groots met me doen – b.v. me van Hem beroven. Ach, moge zijn allerheiligste Wil altijd gezegend en aanbeden worden!".

deel 10 – 5 januari 1912

Jezus maakt zich tot schuldenaar van de ziel. De uitwerking van voortdurend gebed.

Toen ik in mijn geschriften had gelezen dat Hij onze schuldenaar wordt als de gezegende Jezus ons berooft van zichzelf, dacht ik bij mezelf: "Als Jezus al de ontberingen, de lichtgeraakheden en wrok bijhoudt die ik moet accepteren, vooral in deze tijden, wie weet hoeveel Hij me dan verschuldigd is. Maar ik ben bang dat als mijn toestand zijn Wil niet is, ik mezelf tot zijn schuldenaar maak in plaats van dat ik Hem tot schuldenaar maak". En Jezus bewoog in mijn binnenste en zei: *"Ik kijk werkelijk goed naar wat jij doet – of je verandert, of je je manier van doen wijzigt. Zolang je niet verandert, wees er zeker van dat Ik nieuwe schulden noteer. Je wachten, je verdraagzaamheid en doorzettingsvermogen bezorgen Mij de rekening waarop Ik mijn handtekening zet. Maar als je dat niet deed – ten eerste zou Ik niet weten waar Ik mijn handtekening moet zetten, ten tweede, je zou geen document in handen hebben om deze schulden te verzamelen. En als je betaald wilde worden zou Ik je ronduit zeggen: 'Ik ken je niet – waar zijn de papieren die mijn schuld aantonen?' Je zou in de war raken. Het is waar dat Ik mezelf tot schuldenaar maak wanneer Ik iemand mijn aanwezigheid, mijn ervaarbare genade ontneem, maar Ik doe dit wanneer mijn wijsheid dat beschikt en zij Mij niet de gelegenheid geven om hun mijn aanwezigheid te ontnemen. Maar als zij Me wel de gelegenheid geven of als zij niet trouw zijn of niet op Mij wachten nadat zij Mij moeten missen, dan zijn zij degenen die, in plaats van dat Ik hun schuldenaar ben, zichzelf tot schuldenaar maken. Als Ik iets verschuldigd ben, heb Ik iets waarmee Ik kan betalen en Ik blijf altijd wie Ik ben. Maar als jij dat doet, hoe zul je Mij dan betalen? Wees daarom aandachtig, op jouw plaats, in jouw toestand van slachtoffer, hoe Ik je wil behoeden, als je Mij tot je schuldenaar wil maken".*

Ik zei: "Wie weet, oh Jezus, hoe het met de priester gaat, want hij voelde zich niet goed. Vandaag heb ik hem niet voortdurend bij U aanbevolen zoals ik eergisteren deed". En Jezus: *"Hij blijft zich wat beter voelen, omdat Ik, wanneer je voortdurend smeekt, de kracht van het gebed voel en het voorkomt bijna dat Ik meer laat lijden. Tezijnertijd als dit vortdurend gebed ophoudt, lost deze kracht op en Ik ben weer vrij om hem meer ote laten lijden".*

deel 10 – 11 januari 1912

Liefde wil door liefde geëvenaard worden.

Na de communie ontvangen te hebben, toonde mijn altijd beminnelijke Jezus zich overal rondom mij en ik bevond me in het midden als binnen een stroom. Jezus was

die stroom en ik het nietsje in het midden van deze stroom. Welnu, wie kan zeggen wat ik ervaarde in deze stroom? Ik voelde me onmetelijk en toch bestond er niets van mij, enkel niets. Ik voelde Jezus over me ademen. Ik voelde zijn adem om me heen en overal... Maar ik heb geen woorden om me uit te drukken. Ik ben te onwetend. Ik schreef dit uit gehoorzaamheid. Nadien zei Jezus: *"Mijn dochter, zie hoe veel Ik van je hou en hoe Ik je in veiligheid houd binnenin mijn stroom – dat betekent binnenin Mij. Zo moet jij Me beschermen en beschutten binnenin je. Liefde wil geëvenaard worden door liefde zodat je tevreden kunt zijn over een grotere liefdesverrassing. Ga daarom nooit uit mijn liefde vandaan, niet uit mijn verlangens, niet uit mijn werken, niet uit mijn alles".*

deel 10 – 19 januari 1912

Jezus verbindt alle harten om die met zichzelf te verbinden en laat hen alles wat menselijk is verliezen. De menselijke ondankbaarheid.

In mijn gebruikelijke toestand toonde mijn altijd beminnelijke Jezus zich met een koordje in zijn hand en dat was de band met de harten die Hij zeer innig tegen zich aandrukte zodat zij los kwamen van hun eigen gevoel en Jezus totaal konden ervaren. Omdat zij zich zo bekneld voelden, proberen de harten eronderuit te komen en toen zij zich los wrikten, ging de knoop die Jezus om hen heen had gelegd los, daar zij bang waren dat het voor hen nadelig zou zijn als ze zichzelf niet langer voelden. Zeer geërgerd over dit gedrag van de zielen, zei Jezus: *"Mijn dochter, heb je gezien, hoe de zielen mijn liefdevolle tederheid te niet doen? Ik bind de harten aan Mij om die hecht met Mij te verenigen en hen al het menselijke te laten verliezen, maar in plaats van Mij te laten begaan, komen zij lucht te kort als ze zien hoe hun menselijk wezen instort, zij worstelen, proberen los te komen en zij willen ook een beetje in de gaten houden hoe koud of warm zij zelf zijn. Als zij zichzelf bezien, worstelend om los te komen, gaat de knoop die Ik had gelegd los en zij willen wel bij Mij in de buurt zijn, maar niet zo omarmd dat zij zich zelf niet meer ervaren. Dit bedroeft me zeer en zij voorkomen mijn liefdesspelletjes. En denk niet dat dit alleen zielen zijn die ver van jou afstaan – het zijn eerder ook degenen rondom jou. Je zult hun goed te verstaan geven wat een verdriet ze Mij geven en als zij zich niet door Mij laten omarmen zodat ze zichzelf niet meer ervaren, zal Ik mijn genaden en charisma's nooit in hen kunnen uitbreiden. Heb je 't begrepen?"*

En ik: "Ja, o Jezus, ik begrijp 't. Arme zielen, als zij het geheim van uw omarming zouden begrijpen zouden ze dit niet doen – zij zouden het U laten doen, nog sterker, zij zouden zich kleiner maken, opdat U de knoop vaster aan zou kunnen trekken". Op dat ogenblik maakte ik me heel klein; Jezus omarmde me en in plaats van me los te wringen, liet ik Hem mij vaster omhelzen en terwijl Hij me omhelsde voelde ik Jezus' leven – en verloor ik het mijne. Oh, hoe gelukkig voelde ik me met het leven van Jezus! Ik kon meer lief hebben en ik kon alles bereiken wat Jezus wilde.

deel 10 – 20 januari 1912

Als de liefde haar doel niet kan bereiken met goede manieren probeert die het te bereiken met lichtgeraaktheden, drukte en zelfs met stoutigheid.

Toen mijn altijd beminnelijke Jezus terugkwam, bleef Hij zich tonen terwijl Hij harten omhelsde en als de zielen weerstand boden, bleef de genade onwerkzaam en Jezus nam deze genade in zijn hand en gaf die aan de weinigen die zich lieten omhelzen. Een groot deel ervan bracht Hij ook bij mij. Toen ik dit zag, zei ik: "Mijn zoete Leven, U bent zo goed geweest om me te laten delen in de genade die anderen weigeren. Toch voel ik geen liefkozingen – integendeel, ik voel me zo wijds dat ik de wijdte, de hoogte of de diepte niet kan zien van de grenzen waar binnen ik mezelf bevind".

En Jezus: *"Mijn geliefde dochter, mijn omarmingen worden gevoeld door iemand die door zich niet innig te laten omarmen door Mij, niet kan binnenkomen om in Mij te leven. Maar wie zich laat omarmen zoals Ik wil, leeft eigenlijk al in Mij en als die in Mij leeft is alles wijdsheid – dwang bestaat niet langer. Alle dwang duurt zo lang tot de ziel het geduld heeft zich te laten omhelzen door Mij, tot het moment dat het menselijk wezen verdwijnt om te leven in het goddelijk leven. Maar dan, als ze opgaat in Mij, bescherm Ik haar. Ik laat haar rondgaan doorheen mijn eindeloze grenzen. Ik hoef niet langer koorden te gebruiken. Integendeel, dikwijls moet Ikzelf haar dwingen zich wat naar buiten te richten om haar het kwaad van de aarde te tonen, om haar met groter verlangen te laten smeken om de redding van mijn kinderen en om hen te sparen voor de verdiende kastijdingen. Zij zit in spanning en dringt er bij Mij op aan want zij wil bij Mij binnen treden en klaagt en zegt dat de aarde niet voor haar is. Hoe dikwijls heb Ik dat niet voor jou gedaan? Ik moest Me zelf wel lichtgeraakt en druk tonen om je een beetje op je plaats te houden, anders zou je geen minuut buiten Mij zijn gebleven. Mijn hart weet wat Ik leed als Ik je buiten Me zag, wrikkend, strijdend, roepend. Terwijl de anderen dit doen om niet omarmd te worden, deed jij het om in Mij te leven. En hoe dikwijls ben jijzelf niet kwaad geworden en geïrriteerd vanwege deze manier van doen van Mij? Herinner je je niet dat we ook wel in een strijd verwikkeld waren?"*
En Ik: "Ach, ja dat herinner ik me. Eergisteren om precies te zijn. Ik stond op 't punt kwaad te worden omdat U me buitensloot en toen ik U zag wenen over het kwaad op aarde, weende ik samen met U en de kwaadheid verdween. U bent echt ondeugend, oh Jezus. Weet U niet dat U stout bent – ondeugend kleintje? Maar uit liefde. Om liefde te geven en liefde te ontvangen wordt Ge ondeugend, Nietwaar Jezus? Na boosheid of drukte van ons samen, houden we daarna niet meer van elkaar? En Hij: *"Zeker, zeker, het is nodig om lief te hebben om liefde te kunnen begrijpen en als liefde haar doel niet bereikt met goede manieren, probeert ze die te bereiken met boosheid, met drukte en zelfs met heilige ondeugendheid".*

deel 10 – 27 januari 1912

De ziel verlangt verborgenheid.

Vanmorgen toonde Jezus me een schreiende ziel maar het leek eerder een schreien uit liefde. Jezus omhelsde haar en het leek of er binnenin zijn hart een kruis was, dat als het tegen haar hart drukte, haar een gevoel gaf van verlatenheid, koude, angst, afleiding, onderdrukking. En de ziel wrikte zich los en een paar keer ontsnapte zij uit Jezus armen om aan zijn voeten te gaan zitten. Jezus wilde dat zij haar toestand volhield en haar in zijn armen houdend zei Hij: *"Als je in staat bent deze toestand vol te houden en in mijn armen blijft zonder te aarzelen, zal dit kruis je heiliging zijn. Anders zul je op 't zelfde punt blijven steken".*

Dit ziende zei ik: "Jezus, wat willen deze mensen van mij? Het komt me voor dat zij de heilige vrijheid van me weg willen nemen en dat zij willen binnentreden in al de geheimen tussen mij en U". En Jezus: *"Mijn dochter, als Ik toestond dat ze iets hoorden van wat jij Me zei, was dat vanwege hun grote geloof. En als Ik dit niet deed, zou Ik denken dat Ik hen tekort deed. Maar laat anderen dit proberen en je zult zien dat Ik je zelfs niet laat bekijken".*

En ik: "Ik vrees, oh Jezus, dat we zelfs op dit moment niet alleen zijn. En als U toestaat dat er dingen naar buiten komen, waar blijf dan mijn verborgenheid in U nog? Luister, oh, Jezus, dit zeg ik U klip en klaar, ik wil niet dat mijn nonsens naar buiten komt. U alleen moet het weten omdat U alleen mij kent – hoe gek en slecht ben ik want ik ga zelfs zo ver dat ik brutaal word tegen U en heibel maak als een klein meisje. Wie zou ooit zo ver gaan? Niemand – alleen mijn krankzinnigheid, mijn trots, mijn slechtheid. En omdat ik zie dat U me meer bemint, ga ik, om meer liefde van U te krijgen, door met mijn nonsens en ik let nergens op dan om U te amuseren. Wat weten anderen hiervan, oh lieve Jezus.

"Mijn dochter, geen zorgen. Ik zei je dat ook Ik dit niet wil als gewoonte – hoogstens één op de honderd keer". En bijna om me af te leiden vervolgde Hij: *"Zeg me eens, wat zou je willen zeggen tegen degenen die in de Hemel zijn?"* En ik: "Vanuit mezelf kan ik tegen niemand ook maar iets zeggen – alleen tegen U kan ik alles zeggen. Via U zult U hun zeggen dat ik hen hoog acht en iedereen groet – de zoete Moeder, de heiligen en de engelen, mijn broeders, en de maagden, mijn zusters. En U moet hun zeggen dat ze moeten denken aan de arme banneling".

deel 10 – 2 februari 1912

Hoe de slachtofferziel moet zijn.

Vanmorgen toen ik een ziel als slachtoffer aan Jezus aanbood, aanvaardde Jezus dit offer en zei: *"Mijn dochter, <u>het eerste</u> wat Ik verlang is eenheid van wil. Zij moet zich overleveren aan mijn wil. Ze moet het vermaak van mijn Willen zijn. Ik zal zeer oplettend toezien of alles wat zij doet verbonden is met mijn Wil, vooral als het vrijwillig is. In feite houd Ik geen rekening met dingen die niet vrijwillig zijn en Ik ga zo ver dat als ze zegt dat zij mijn slachtoffer wil zijn, Ik dat beschouw als niet gezegd. <u>Ten tweede:</u> Voeg bij de eenheid met mijn Wil slachtoffer van Liefde. Ik zal op alles jaloers zijn. Ware liefde is niet zijn eigen baas maar is in dienst van de geliefde. <u>Ten derde:</u> Slachtoffer van opoffering. Zij moet alles doen met de instelling zichzelf te offeren voor Mij, zelfs de onbelangrijkste dingen. Voeg hier aan toe slachtoffer zijn van eerherstel. Zij moet verdriet ervaren om alles, voor alles eerherstel brengen, met Mij meelijden in alles en dit zal <u>het vierde</u> punt zijn. Als zij hierin trouw is zal Ik haar kunnen aanvaarden als slachtoffer van opoffering, lijden, heldendom en vervulling. Raad haar aan dat ze trouw is. Is alles gedaan".* En ik: "Ja zij zal trouw zijn". En Hij: *"We zullen zien".*

deel 10 – 3 februari 1912

Als er in de ziel geen zuiverheid is, geen rechtschapen werk en liefde, kan ze geen spiegel van Jezus zijn.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand kwam mijn altijd beminnelijke Jezus en hield zijn heilige hand onder mijn kin. Hij zei: *"Mijn dochter, jij bent de weerspiegeling van mijn glorie".* Toen vervolgde Hij: *"In de wereld heb Ik spiegels nodig waar Ik naar toe ga en naar mezelf kijk. Alleen dan kan een bron dienen als spiegel waarin mensen zich kunnen spiegelen als de bron zuiver is. Maar het is nutteloos voor de bron zuiver te zijn als het water troebel is. Het heeft geen nut voor die bron zich te beroemen op de kostbaarheid van de stenen waarop die is gefundeerd als het water troebel is, Evenmin kan de zon er loodrecht in stralen en die wateren zilverachtig maken en op hen een verscheidenheid van kleuren over dragen. Evenmin kunnen mensen zich er in spiegelen. Mijn dochter, maagdelijke zielen zijn het beeld van de zuiverheid van de bron: het kristalheldere en zuivere water is het rechtschapen werk, de zon met haar loodrechte stralen ben Ik, de verscheidenheid van de kleuren is de liefde. Als Ik geen zuiverheid aantref, geen rechtschapen werk en liefde in een ziel, kan zij daarom mijn spiegel niet zijn.*

Dit zijn mijn spiegels waarin Ik mijn glorie laat weerspiegelen. Bij al de anderen, zelfs als het maagden zijn, kan Ik niet alleen Mijzelf weerspiegelen maar als Ik dat

zou willen, zou Ik Me niet in hen herkennen. En het teken van dit alles is vrede. Hieraan zul je kunnen zien hoe zeldzaam de spiegels zijn die Ik in de wereld heb. In feite zijn er zeer weinig vredevolle zielen".

deel 10 – 10 februari 1912

Het teken waaraan je kunt zien of men alles verlaten heeft voor God en het punt heeft bereikt om alles goddelijk te doen en te beminnen.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand, toonde mijn altijd lieflijke Jezus zich maar even en Hij zei: *"Mijn dochter, als men alles verlaat en werkzaam is voor Mij en alles goddelijk bemint, staat alles ter beschikking. En het teken dat men alles verlaten heeft voor Mij, en het punt heeft bereikt om alles goddelijk te doen en te beminnen is dat in de werkzaamheid, in spreken, bidden, in alles hij niet langer hindernissen aantreft, onaangenaamheden, tegenstellingen, tegenstand, omdat allen, geconfronteerd met deze kracht van goddelijk handelen en beminnen, hun hoofd buigen en zelfs niet durven ademen. In feit bewaak Ik, welwillende Vader, altijd het menselijk hart en als Ik zie hoe het Mij ontglipt – dat betekent menselijk handelt en liefheeft – reik Ik doornen aan, ongenoegens, bitterheid die dat menselijk werk en liefde pijnlijk treffen en verbitteren en de ziel die zich geraakt voelt, beseft dat haar manier van doen niet goddelijk is, dus komt ze tot inkeer en handelt anders. In feite zijn de doornen de schildwachten van het menselijk hart en met de ogen kunnen die zien wie haar in beweging brengt – God of het schepsel.*

Aan de andere kant, als de ziel alles verlaat en goddelijk handelt en bemint, schept zij vreugde in mijn vrede en in plaats van de schildwachten en de ogen van de doornen beschikt ze over de schildwacht van de vrede die alles van haar verwijdert wat haar vrede kan verstoren. En de ogen van liefde verjagen en verbranden wie haar wil verwarren. Daarom blijven zij vredig ten opzichte van die ziel. Zij schenken haar vrede en zij stellen zich ter beschikking van haar. Het komt mij voor dat de ziel kan zeggen: "Niemand beroert me, omdat ik goddelijk ben en ik behoor volledig toe aan Jezus, mijn zoete liefde. Niemand durft mijn zoete rust met mijn hoogste Goed te verstoren en als iemand zou durven, zal ik die op de vlucht jagen met de kracht van Jezus die mij toebehoort". Het komt me voor dat ik veel nonsens heb gezegd, maar Jezus zal me zeker vergeven omdat ik het heb gedaan uit gehoorzaamheid. Het lijkt of Hij me een verhandeling op schrift aanreikt en ik, een kleine onwetende en een kind, heb niet het vermogen om het uit te werken.

Einde deel 10